

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknel minden garmond szö
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknel minden szó után
2 fill., Petit betűnél nagyobb, avagy dísz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy negyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknel ár-
kedvezmény.

Élősdiek a becsület mezején.

— aug. 22.

(y.) Gonosz emberi fufang az újabb időkben, mikor már a svindlinek mindenféle válfaja ismeretes és az ügyes rendőrt meg nem tévesztheti, a becsületet, az egyéni tisztességet tüzte ki pénzforrásul. Azzal zsarolnak ki pénzt sokaktól, hogy leleplezésekkel fegyvetik meg őket s kétségtelen, hogy legelőkelőbb társadalmi állásban levő emberre is lehet ha nem bizonyítani, legalább ráfogni valamit, amely őt dehonesztálja, erkölcsi értékét a hirtelen ítélő nagyközönség előtt leszállíthatja.

Retteg mindenki ezektől a becsület mezején tengődő élősdiektől, de megrendszabályozásuk csak ritkán sikerül. Mert mire bizonyításra kerülhetne a sor, a kiszemelt áldozat vagy erkölcsi értékében, vagy anyagilag van tönkretéve; sokakat öngyilkosságba, vagy kivándorlásba üldöz a lelketlen zsarolók mesterkedése.

A kereskedőről elég egy fekete hír s megrendül iránta a bizalom. Váltóit felmondják, hittele nincs s minden becsületos igyekezete mellett sem képes egy ember a közvélemény ítéltevel szembe szállani.

Tény, hogy az áldozatul kiszemeltnek lelki gyöngesége vagy tulérzékenykedése is sokszor előmozdítja az élősdiek diadalát, de az is tény, hogy látatlan ellenség ellen a legjobb acél sem elegendő fegyver, mert nem éri el éle a támadót.

Az élősdiektől azzal fenyegeti meg áldozatát, hogy vagy egy megtörtént ballépését árulja el, vagy olyan cselekményt fog rá, melyet ha nem követett is el, de tekintve életviszonyait, esetleg más helységben töltött éveit, a statáriális köztétel föltehet róla. Már pedig a föltehetés magában elegendő a megrovás és lenézés alapjául.

Bizonyos pénzösszegért ezek az élősdiek bármikor hajlandók véleményüket megváltoztatni s ezt rendszerint meg is kapják. Ha pedig már 1—2 áldozatot sikerült csakugyan tönkretenniük, akkor még szemtelenebbek lesznek s azt írják: úgy bánok ön-
nel, mint X. Y-nal. A megrémült médium aztán többnyire fizet, a hatóság elé nem szívesen viszi a dolgot, mert a legártatlanabb lé-

lek befektetése sem kerül nagy munkába, elég ahhoz a rossz akarat: s ha a bíróság elégtételt adhat is, ki és mennyiért veszi fel a meghurcoltatást, idézéseket, folyosókön gonosztevők közt való ácsorgást? Mit gondol a férj a feleségéről, a nő jegyeséről, a tanítvány tanáráról, ha ezeket bírói idézésekkel látja vendégül hívottaknak?

Elesapott kereskedelmi alkalmazzottak vagy végzett hivatalnokok kiváló ügyességgel bírnak e téren.

Mit tehetne például városunk bármelyik szolid alapon álló üzletének tulajdonosa, vagy bármelyik pénzintézet az ilyen férgék ellen? Ha meggyanusítják csak, már is igen nagy küzdelmükbe fog kerülni, hogy a kósza hírrel eredményesen vegyék fel a harcot.

A közelmúltból tudunk eseteket, melyek vármegyénk területén játszódtak le, ahol az élősdiek boldog családokat, biztos existenciákat tettek tönkre.

Igaz, hogy minden feleletünk csak a megvetés lehet az ilyen ismeretlen vagy ismert pócákkal szemben, ámde ez egy-egy tönkre ment életért, szétzúzott családok boldogságáért nem elégtétel.

Csak legközelebb mutattunk rá egyik vezetőcikkünkben a névtelen levelek íróinak gyáva gonoszsága nyomán fakadó bajokra, de ezek a becsület mezején élősködő férgék még az anonimoknál is nyomorultabbak. Előbbi olyan mint a pirománikus, gyújtogat kedvtelés és állati ösztönből, az utóbbi azonban olyan mint a bérnyilkos, öl pénzért s közönbös reá nézve, hogy ezt a vérdíjat magától a kiszemelt áldozattól, vagy másoktól inkasszálja be.

Ellopott, vagy fufangos utakon megszerzett szerelmi vagy üzleti levelezések, elesent hivatalos titkok, lopott tárcákban talált iratok, mindmegannyi jövedelmi forrást jelentenek az élősdiekre nézve, kik ellen mint fentebb mondtuk, a törvény által nyújtott védelem sem elegendő, a társadalomnak vállvetve kell küzdenie ha csak egy részüket is lerázni és eltíporni akarja. Mert addig nem lesz békeesség, míg ilyen élősdieket találkoznak, kiknek akna-munkája nagyobb károkat okoz közéletünkben bármiféle csapásnál.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS

(Elnöki pót-körlevél. A f. évi augusztus hó 29-én d. e. 10 órakor megtartandó rendkívüli közgyűlésen, az augusztus hó 17-én 175. eln. szám. alatt kiadott „Elnöki körlevél”-ben feltüntetett tárgyakon kívül pótlólag még a következő ügyek is felvételnek a tárgysorozatba: 1. Klein Salamonné, szül. Guttmann Anna alapítványi ügye. 2. Pólyai Jenő szolgabíró kérvénye állásáról történt lemondásának elfogadása iránt. 3. Spillenbergné Barna arvaszéki ülnök kérvénye szabadságának meghosszabbítása iránt. Kelt O-Tátrafüreden, 1905. augusztus hó 18-án. Dókus Gyula, alispán.

(Távozó megyei tisztviselők. Pólyai Jenő, a homonnai járás szolgabírája értesítette Zemplén vármegye alispánját, hogy állásáról való leköszönését vegye tudomásul. — Ugyancsak leköszönt állásáról Závodny Elemer megyei V. aljegyző is, akit nem régen választott meg ezen állásra a törvényhatósági bizottság.

A hegyvidéki akció.

— aug. 21.

Részint a mostoha idők, részint az uzsorások lelketlensége által csaknem a végpusztulásba hajszoltá rut-hén nép helyzetének javítására, mint tudva van, a kormány a „Hegyvidéki Kirendeltség”-et rendelte, a melyet Egán Ede — ki áldozata is lett önfeláldozó munkásságának — majd Kazy József miniszteri tanácsosok vezettek eddig.

A kirendeltség nemzetgazdasági tekintetben oly nagy értékű munkásságot fejtett ki, hogy a legnagyobb örömmel tapasztalható, miszerint a helyes és igazán célravezető utat itt a kormány eltalálta s a felvidék népét nem csak a pusztulástól mentette meg, de eddig ott ismeretlen anyagi jólétbe helyezte s ami legfőbb: vissza adta az embert önmagának, mert megmentette az uzsorások polip karjai közül s önállóvá tette.

A kirendeltség vezetése alatt álló hitelszövetkezetek 1904. évi számadása fekszik előttünk s ezekből a száraz számokból rendkívül sokat olvasunk ki. Egy nagy vidék népének előhaladása és gazdasági megerősödése ez. A számadást kísérőleg vetjük a kirendeltség következő értesítését is:

A szövetkezeti eszme diadalmas térfoglalásáról tesz tanuságot, hogy míg a népségítő akció előtt a hegyvidéken működő hitelszövetkezetek száma nem haladta meg a tízet, addig ma 104 hitelszövetkezet szolgálja a legszegényebb földmivelő nép gazdasági érdekeit.

A 104 hitelszövetkezetnek 1904. év végén 19,313 tagja volt összesen 1,347,050 korona értékű üzlet-részszel. Az 1,347,050 korona összértékben jegyzett üzletrészekre eddig 492,741 korona 90 fillér befizetés teljesített, takarékbetétként pedig összesen 495,372 korona 36 fillér helyeztetett el gyümölcsözőleg a 104 hitelszövetkezetbe. Tekin-

tettel arra, hogy az üzletrészek is tulajdonképen takarékbetétek, a 104 hitelszövetkezet 1904. év végeig 988,114 korona 24 fillér tőke megtakarítására nyújtott alkalmat. A 19,313 tag tehát 1904. év végén egyenként átlag 51 korona 21 fillér tőke felett is rendelkezett, holott a tagok legnagyobb része a belépéskor adósságba volt merülve. A hitelszövetkezetek egyik főjelentősége éppen abban rejlik, hogy felszívják, megmentik a kis tőkéket az elkallódástól s felébresztve a takarékosági hajlamot, az egyént jövője iránt megnyugtadják, gazdaságilag függetlenítik, önállósítják.

De bármily fontos is ugy az egyén, mint a nemzetek boldogulására a takarékosági hajlam nevelése, a hegyvidéki hitelszövetkezetek a legelső sorban a kisgazdaközönség méltányos hiteligenyének kielégítése s a törvénytelen kamatu adósságok konvertálása végett alkalmat, hogy a nép mindenekelőtt fojtogató adósságaitól megszabaduljon.

Mert a hegyvidéki népségítő akció megindításaig a hitelügy a hegyvidéken a lehető legelhanyagoltabb képet mutatta. A zavaros birtokvizonyok miatt a föld nem volt hitelképes s hosszabb lejáratu föld-hitelhez a kisgazda nem juthatott. Ki volt zárva annak lehetősége is, hogy a kistermelő gazdaságát felszerelhesse, bármennyi gyümölcsöző befektetéssel sorsát javítsa, jövedelmét emelje. Ha megszorult, csak személyi hitelre kapott drága pénzt, mely nem hogy kisegítette volna bajából, de egyenesen romlását okozta. A kölcsön esetek tulajdonképen a kisgazda váltóját rossz hírű üzerekkel, uzsorásoknál volt kénytelen elhelyezni, kik különböző címeken 80—100 százalékot is fizetettek maguknak.

A hitelszövetkezetekkel a kisember hitelügyét teljesen sikerült rendezni, a nélkül, hogy a hitelhez való könnyebb hozzáférés könnyelmű költsékesre esábitana, mert a hitelszövetkezetek igazgatósága szigoruan ellenőrzi a hitel felhasználását s csak gyümölcsöző befektetésekre, törvénytelen kamatu adósságok kifizetésére, vagy valamely kényyszerhelyzet káros következményeinek elhárítására szavaznak meg kölcsönt a kisembernek.

Az ide mellékelt mérlegből kitűnik, hogy a 104 hitelszövetkezet 1904. év végeig váltóval és kötelezvényekkel biztosítva: összesen 2,478,141 korona 79 fillér értékű kölcsönt nyújtott tagjainak. Egy tagra átlag 134 korona 01 fillér kölcsön esett. A kölcsönök 2/5 részben kisgazdaságokat megtermékenyítő hasznos befektetésekre, mint ingatlanok vételére, haszonállat vásárlására, házépítésre s gazdasági felszerelések kiegészítésére vétettek igénybe, 3/5 részben pedig törvénytelen kamatu adósságok törlesztésére fordítottak.

Az egyes vármegyékben működő hitelszövetkezetek vagyoni állásából és üzleti forgalmából az is

MIM

A LEGBIZTOSABB POLOSKAIRTÓ SZER.

1 üveg ára 60 fillér.

Kapható: HRABÉCZY KÁLMÁN drogériájában Sátoraljaujhely, Főtér.

kitűnik, hogy leggyorsabb lépésekkel halad a gazdasági konszolidáció felé Ungvármegyére. Az erőteljesebb gazdasági élet lüktetését tükrözi vissza a máramarosi hálózat is, míg stagnálóbb képet nyújt Beregvármegyére. Az ungi hálózatnak van ugyanis aránylag legtöbb tagja, az üzletrészekre a befizetések legszorgalmasabban teljesítettek s takarékbetétje is értékesebb, mint a beregi és máramarosi hálózatoké együttvéve. Az ungvármegyei és a máramarosvármegyei kisgazdaközönség ezen örvendetes vagyoni gyarapodása a jobb gazdasági viszonyokkal s az előnyösebb kereseti alkalmakkal is összefügg. Felső Ungban 3 éve folyik a nagyberezna-uzsoki országhatárszéli vasút 40 millió koronás építkezése s ugyancsak az Unghegyvidéken található nagy ipari vállalkozások, a kincstári erdők üzemei stb. mindannyi biztos kereseti források a munkás népek. Máramarosban a szlatinai, rónaszéki, sugatagi sómüvek, magánipari vállalkozások, a kincstár kiterjedt erdőüzemei tutajozásai s kihasználásai szintén megélhetést, sőt szerény tőke gyűjtését teszik lehetővé. Mindezeknek híjjával van a szegény Bereghegyvidék, melyről maga a természet is mostoháiban gondoskodott s a hol két uradalmi gőzfűrészen kívül nincsen nagyipari vállalkozás. A kisember megélhetése itt nehezebb s csekély jövedelmét napi megélhetése emészti fel.

A kirendeltség jövőbeli feladatait tekintve, hogy a már megalakított hitelszövetkezetek minél inkább megizmosodjanak, a népesség minél nagyobb százaléka tömörüljön a hitelszövetkezetekbe, mert csak az erőteljes hitelszövetkezetek válhatnak oly váraivá a szövetkezeti eszmének, a honnét a kisgazdaközönség minden irányu anyagi és szellemi megerősítését sikerrel lehet munkálni.

A három vármegyében szervezett hitelszövetkezetek üzleti tiszta nyerevénye az 1904. éven 26,361 korona 22 fillér volt. Már magában véve ez az összeg ékesen szóló bizonyítéka annak, hogy a ruthén népben sikerült a jobb érzelmeiket életre kelteni s hasznosabb munkát soha sem végezhetett volna egy-egy kirendeltség, mint mikor ez elhagyott és kizsartolt népet az anyagi boldogulás útjára vezetve, ez által a nemzet közéletére és erejére is nagy hatással bíró hasznos és emberszerető dolgot művelt.

A szövetkezetek vagyona három millió hatvanégyezer hétszáz huszonkilenc koronára rug.

Ime ilyen intézkedésekkel s nem meddő szöfeccsérlek és bankettezéssel kell közremunkálniok az állam vezető embereinek, ha magas állásukban igazán nagyot és maradandó értékűt akarnak teremteni.

Nagyon kívánatos volna, hogy a kirendeltség vonja be Zemplénvármegye felső vidékét is működési körébe, mert bizony sok itt is a tenai való.

HIREK.

— A Szent István napi búcsu. Augusztus 20-án, Szent István napján tartott meg a sátoraljaujhelyi rk. plebánia templomban a búcsu. Oriási néptömeg özönlött be a környékbeli községekből is városunkba ez alkalomra s különféle áru bódék, mézeskalácsos sátrak és a gyümölcsös, dinnyes kofák körül ugyan nagy volt a tolongás. A koreszmák is elég hangosak voltak a jókedvű búcsujáróktól, de azért igen sokan voltak, akik a búcsu igazi célját tekintették s ajtatósságban töltötték a szép ünnepnapot, mely nemesak egyházi, de nekünk

magyaroknak legszebb nemzeti ünnepeink is. A plebánia templom zúfolva volt ájtatos közönséggel. Megjelentek a polgári és katonai hatóságok főbb tisztviselői is. — Dr. Árvay Nagy Bálint sárospataki segédlelkész tartotta az ünnepi szónoklatot, fejtegetve a vallásosság értékét a nemzetek életében s rámutatva az u. n. „műhazafiság“-ra, mely ma fennen hangoztatott jelszavakban nyilvánul meg, de reális értékében semmi. Szónoklatának befejező mondata volt: a hitet nem ismerők saját hazánkban lesznek hontalanokká. — A szép beszéd mély hatást tett a hívőkre. Az ünnepi nagymisést *Hiszem* Kálmán apát, kerületi esperes, terebesi plebános végezte fényes segédlettel. Isteni tisztelet közben mozsárlövések is hangzottak fel. A búcsujáró közönség legnagyobb része csak az esti órákban oszlott el a városból. Rendzavarás nem történt. Örömmel jegyezzük meg, hogy nem csak középületeink, de a magánházak is felváltak lobogózá s az első magyar király ünnepén a nemzeti zászlók szízeit lengette a szél.

— Hivatal-átvétel. Schmidt Lajos rendőrkapitány szabadsága letelvé, átvette a rendőrkapitányi hivatal vezetését.

— Zemplénvármegyei kiállítás a tátrai borvásáron. A bortermelő országos szövetkezete által rendezett tátrai borkiállításon részt borokat, részint esemege-szőlőket állítottak ki: Bernáth Béla tállyai, dr. Láczy László sárospataki és Kovács Ferenc tállyai szőlőbirtokosok.

— Népgyűlés az általános választói jog érdekében. A magyarországi szociáldemokrata párt vezetősége folyó hó 20-án, Szent István napján az általános titkos választói jog érdekében nagyobb szabású népgyűlést tartott, melyen a párthívek igen nagy számban jelentek meg. — A népgyűlés délután 4 órakor vette kezdetét és 6 óráig tartott. Miután elnöknek megválasztották Keresztessy Sámuel szabót, jegyzőnek pedig Friedmann Mór nyomdászt, a gyűlés a budapesti kiküldöttnek, Kralik Ferenc asztalosnak higgadt szónoklatával megkezdődött. A gyűlés hivatalos szónoka a szociáldemokrata párt elveit ösmertette. Általános figyelem között beszélt az általános titkos választói jogról, melyet községenkénti szavazással kíván mindenek előtt, a nemzeti követelések megvalósulását is megelőzve, törvényerőre emelni Jó hazafinak tartja magát, aki a nemzeti követelésektől elállami nem akar, mégis a nemzetközi alapon álló szociálisták híve, mert — nézete szerint — minden nemzet munkásnépe elnyomatásban, jogfosztásban sanyalódik s mindezekkel szemben csak nemzetközileg védekezhet a munkásnép. Az önálló vámtérület híve és éppen azért — ugymond a szónok — ha már Ausztriától gazdaságilag elszakadunk, kell, hogy a hadseregben a magyar nyelv érvényesüljön. Kívánja továbbá ő és a szociáldemokrata párt az egyesülési és gyűlekezési jogot törvénybe iktatni; a főrendiházi intézményt törölni; ingyenes állami népoktatást, ingyenes jogvédelmet, a progresszív adót, a fogyasztási adó eltörlését és a fényűzési cikkeket megadóztatását, az állami baleset- és rokkantbiztosítást, a vármegyei önkormányzat megszüntetését, legfeljebb egy évi katonai szolgálatot, a papi vagyon szekularizációját stb. Ezután dr. Buza Barna képviselő szólott. Mindjárt beszéde elején a jelen voltak tetszése és eljenzése közben kijelentette, hogy mindig híve volt és lesz az általános titkos választói jognak, azzal a megszorítással, hogy e jog a magyar iráshoz és olvasáshoz köthessék. E megszorításokat fontos nemzeti érde-

kek kívánják, amelyeknek megvalósítása elől a magyar szociálisták sem zárkózhatnak el. A magyar faj uralmát, a nemzet megerősödését fogják e megszorítások előbbre vinni és biztosítani. Kijelentette továbbá Buza, hogy híve a gyűlekezési és egyesülési jognak, az ingyenes állami népoktatásnak, a progresszív adónak, a fogyasztási adó eltörlésének stb. Védelmébe vette végül a szociáldemokraták napirenden lévő támadásaival szemben a függetlenségi pártot, mely a népjogok védelmében mindig becsületes munkát végez és amely ugy szólnán egyedüli a pártok között, mely az általános titkos választói jogot programjába vette. Kötelességének fogja tartani közreműködni, hogy a koalíció programjával a nemzeti követeléseknek megvalósulása után — az általános választói jog mentől előbb törvényerőre emelkedjék. A képviselőt szónoklatának befejezése után a szociálisták megéljenzették. Még Kralik Ferenc felelt röviden Buza Barnának a szociáldemokratának a választói jog kérdésénél és a függetlenségi párttal szemben elfoglalt álláspontjára vonatkozó kijelentéseire és végül megköszönte az általános titkos választói jog kérdésében tett megnyugtató kijelentéseit. Azután felolvasták azt a határozati javaslatot, melyet a Budapesten legutóbb tartott népgyűlésen a szociáldemokrata párt magáévé tett. A határozati javaslatot itt is egyhangulag elfogadták. A népgyűlésen jelen voltak azután a Marseillese énekése közben rendben szótoszlottak. — Mint tudósítónk értesít, *Sárospatakon* is volt f. hó 20-án szociálista gyűlés, melynek pontjai az általános választói jog és a koalíció, a sajtó stb. voltak. A népgyűlés f. hó 20-án d. e. 11 órakor tartott meg s azon *Baticz Gyula* ujhelyi kiküldött beszélt a koalíció ellen. *Molnár János* sárospataki főbíró a koalíciót éltette. Mielőtt a két ellentétes szónoklat hatása alatt álló szociálista gyűlés két pártja az eszme nagyobb dicsőségére: komolyabban összetűzött volna, *Bernáth Béla* sárospataki szolgabíró a gyűlést berekesztette.

— Késelő cimborák. Egy Kórna-utcai mulatóhelyen borozott társával *Molnár Imre* helybeli téglagyári munkás. Ejjfelután, mikor a két cimborá hazafelé indult, két ösmeretlen alak utjokat állta, majd egyikök megragadta *Molnár Imre* társát és mindenáron a földhöz akarta teremteni. *Molnár* azonban segítségére sietett és amikor a verekedő kedvében lévő ösmeretlent megfogta, ennek társa egy késsel baloldalra szurta *Molnárt*. Sérülése súlyos, de nem életveszélyes. A megszurtt munkást a kórházban ápolják, az ösmeretlen tetteseket pedig a rendőrség keresi.

— Az új koresma felavatása. Szegi községében nemrég új koresmát nyitottak. Mi sem természetesebb, hogy a falu legényei vasárnap tömegesen fölkeresték az új koresmát és — mint az eredmény mutatja — jól mulattak. Egész délután üritgették a poharakat, míg estére annyira elkészültek, hogy hazafelé menőben egymást kellett támogatniok. Ebben a virágos kedvű állapotban a jó fiúk összevesztek, majd verekedésre került a sor, amelynél *Kvonez János* szegi napszámost legjobb barátja, *Vass Ferenc* szurkálta meg. A súlyosan sérült fiatal legényt ápolás végett a helybeli „Erzsébet“-kórházba hozták.

— Megtébozódott fiatal leány. Sajnálatos végzet érte f. hó 21-én *Löwenwirth Dórá*t, egy szegény özvegy anyának felnőtt, szebb reményekre jogosító gyermekét, aki mint napdiyas a városnál volt alkalmazva és csekély keresetből nagyban hozzájárult a család fenntartásához. A fiatal

szép leányon már napokkal ezelőtt mutatkoztak az elmezavar tünetei, tegnap pedig annyira erőt vett rajta e kór, hogy hozzátartozóinak a kórházba kellett szállítani a szerencsétlen leányt. A míg Petőfi-utcai lakásáról a kórházba vitték, kínos jelenetek játszódtak le közte és kísérei között. Minduntalan ki akart ugrani a kocsiból, haját tépdés'e és folyton kiabált. Kísérei nagynehezen eljutottak vele a kórházhoz, ahol annak legszomorubb osztályában, az elme-osztályban helyezték el az elméjében megzavarodott fiatal leányt.

— Tűz a vidéken. Szombaton, f. hó 19-én d. u. 1/2 órakor Perbenyik községben eddig még ismeretlen okból tűz ütött ki, melynek 8 lakóház és hozzátartozó melléképületek, valamint 14 gazdának behordott életne müje esett áldozatul. A tűz tovatervedését a Királyhelmecről gyorsan kivonult önk. tűzoltóság buzó és fadarhadatlan tevékenysége akadályozta meg. A tűzoltóság sikeres működése *Szük Odón* tűzoltó főparancsnok és *Pauliczky Gusztáv* szivattyú-főparancsnok odaadó vezetésének köszönhető. Különös elismerést érdemelnek még *Varga Pál* és *Volszhandel János* tűzoltók, kik Szokol János nevű gazdát az égő házból saját életük kockázatásával mentették ki.

— Rendörök adómentessége. A m. kir. közigazgatási bíróság egy kuriai fellebbezésre végérvényesen kimondotta, miszerint a községi rendörök, de sőt a járási rendőrfelügyelők is fel vannak mentve a IV. oszt. kereseti adó alul, még pedig: az 1875. XXIX. t. c. 5. §-ának I. c) pontja alapján, melynek érvényét a községekre nézve is megállapítja. A zsold, ill. fizetés után már kivetett IV. oszt. ker. adót tehát felebbezés útján törölni lehet.

KÖZGAZDASÁG.

Heti jelentés a tőzsdeforgalomról és a pénzügyről.

Budapest, 1905. aug. 19.

(A „Hermes“ jelentése.) Mig a külföldi tőzsdék a portsmouthi béketárgyalásokra, melyek a béke létrejöttét remélték, továbbá a kedvező külföldi gazdasági viszonyokra és a tervbevett német és angol fejedelmek közötti találkozásra kedvezően voltak befolyásolva, addig nálunk a tőzsde a lefolyt héten igen csekély forgalom mellett stagnált és az üzletelenség következtében az árfolyamok lassan lemorzsolódtak.

Helyi értékek közül a magyar kereskedelmi részvénytársaság részvényei emelkedtek a magasabb osztalék hírekre, mig a hitel részvények f. hó 23-án közzéteendő és érdekléssel várt félévi mérlegre árfolyamban szilárd irányzatuk voltak.

A pénzügy dacára annak, hogy a szükséglet a médiói ellátásra nagyobb összegre tartott igényt: nem változott. A lefolyt hét legnevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak:

4%-os magyar koronajáradék: 69.80; Magyar hitelrészvény: 784; Magyar jelzáloghitelbank részvény: 507; Magyar leszámító és pénzváltó bank részvény: 475; Osztrák magyar államvasuti részvény: 674; Danubius hajógyár részvény: 222; Rimamurányi vasmű részvény: 550.

* Szőlészeti és borászati kongresszus. Az érmelléki borvidék szőlőtermelői szeptember hó 5. 6 és 7-ik napján a m. kir. földmívelésügyi kormány borászati főosztályának közreműködése mellett Székelyhídon borászati kongresszust tartanak. — A kongresszus célja, hogy a magyarországi szőlőművelés és annak okszerű fejlesztését harmonikus egységbe hoz-

Egyéves önkéntesek figyelmébe!

Schneidig egyenruhák jutányosan készítettnek

WALD JAKAB

egyenruházati intézetében

KASSA, Főutca 6. szám.

Négy kiállításon kitüntetett elsőrendű szabász.

va a világ forgalom számára szükségelt bor kivételünk megteremtésére szolgáló tudnivalókat szakszerű és élénk megvitatás tárgyává tegyék és mód nyújtassék ezáltal is a magyarországi összes szőlőtermelőknek, hogy minden e szakmához tartozó kérdések megvitatása által a különböző borvidékek helyes szokásai és gyakorlati közismeretük legyenek s így az egymás kioktatása által közösen felismert és elfogadott művelési, termelési és borkezelési szabályok általánosíthatóak. A kongresszus végrehajtó bizottsága ez alkalomból egy tisztán „Ermelléki borokból” álló borkiállítást is rendez s igaz magyar vendégszeretettel nyújtja vendégei felé a mit sem változott régi Ermelléki bakatorral töltött poharat. A kongresszus szabályzata és programja, ugyiszintén az utazásra szóló kedvezményes vasúti és kongresszusi tagsági jegy 5 korona, valamint az elszállásolás iránt a székelyhídi központi irodához kell fordulni.

* **Szilágyi Diskant**, miskolci gépgyáros cég kitűnő borsajtóra, valamint legújabb „Villám” centrifugális bogyzó és szuzógépére felhívjuk olvasóink figyelmét. Kiemelendők különösen a cég által feltalált és készített „Kossuth” „Kincsem” és „Hegyalja” borsajtók nemkülönben a nagy üzemi préseléshez készített Rákóczy „kettős kosaru” sajtók, a melyeknél a régi világ fából készített prése genialisan egyesítve van a modern technika vívmányaival. A sajtó felső része acél, alsó része faszervezet. Ennek fogva a must sehol sem érintkezik vasrészekkel, hanem csak a fával, ami a must színét, zamátját nem befolyásolja. A törkölt sem kell összevagdálni, hanem kisebb darabokban is könnyen ki lehet venni. Az 1901. évi temesvári, 1902. évi egri és a pozsonyi II. mezőgazdasági országos kiállításon a cég borsajtói első díjjal, aranyéremmel lettek kitüntetve. A cég izléses árjegyzékét kívánatra minden érdeklődőnek megküldi.

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Adminisztráció egy áll. iskolában.

Olvastuk Malonyay et comp. ily című cikkünkre megeresztett válaszát, de engedje meg a nagyközönség, ha kijelentjük, hogy fölötté egy igen jólesőt kacagtunk. Kacagtunk pedig első sorban azon a naivságon, melynél fogva e jó urak elhitették önmagukkal, hogy üres szalmát csépelve is lehet a nagyközönség előtt megjelenni; kacagtunk, de részint bosszankodtunk is azon a náluk különben már megszokott eljárás módodon, melynél fogva, mint rendszeren a tények elől a személyeskedés utvesztőjén tévelyegnek s piacra viszik tisztelt személyét annak, kinek a multban kifejtett buzgó tevékenysége csak hálát és köszönetet érdemel, irván róla, hogy: „akinek idegrendszere nem bírja ki még a leghiggadtabb hangot sem, az ne menjen a forumra”. Erre vonatkozólag nekünk csak egy a megjegyzésünk, még pedig, hogy mindentűt és mindenkor hasonlíthatatlanul többet ér egy oly ember, kinek szervezete ideges, de észjárása józan, mint tiz olyan, kinek szervi konstrukciója kifogástalan, de észjárása ideges, magyarul — hibás.

De ne tévelyegjünk ezen a téren, nehogy azt mondhassa valaki, hogy bomba helyett ismét tüzenybombácskát pattogtatunk. — Ejnye, ejnye de kár, hogy nem lettem bakatizst, de cifra bombácskákról tudnék én regélni akkor, — pislantsunk csak bele abba a nyilatkozatba, amit Malonyay et comp. urnak összerövnök sikerült.

Azon nyargal elnök ur, hogy mi a sötétség lovagjai vagyunk, ám legyen az ő hite szerint. Nekünk csak egy a megjegyzésünk, hogy a „jó

bornak nem kell céger”, az igazság még a legsötétebb Afrikában is csak igazság s hogy az igazság a mi részünkön van, csak egy kis türelem, ráolvassuk mi az igét derekasan.

Mindenekelőtt sajnáljuk szegény elnök urat, hogy bekötött szemmel rohant neki a bieskának s meg nem gondolta, hogy acél a pengéje annak s in fine finali: „szíve vérzik, szíve fáj” annak, aki belerohan, mert ugyan kár volt a mult már-már hegedő sebeit feltépegetni. Talán inkább elhallgatta volna az „egy kinevezés ellen hazugságokkal telt förmedvényét az Alkotmány”-ban, mely lap az elnök urnak adósa biztosan nem marad. Hiszen gondoljon csak vissza elnök ur, hogy is történt Szenákyné Kunstl Kamillának a tanítónői teendőktől való végleges felmentése? Nem könnyörtelen szívtelesség volt-e azok részéről, kik e dologba belefolytak: egy szegény magára hagyatott özvegy asszonynak az állami szolgálatól kilátásba helyezett csekélyke végkielégítéssel történt fölmentése? De kérdem, hol voltak hát akkortájt azok a nemes lovagok, akik manapság a névtelen nők védelmére gomba módra teremnek? Persze az más! No, de ne bolygassuk.

Aztán elnök ur nem restelt a minap történt vérvádról említést is tenni? mert legyen meggyőződve, hogy az a toll, mely e kisded játékot annak idején szellőztette, nagyon is igazságszeretően rója a barázdákat s mi neki ez uton, a nagy nyilvánosság előtt is csak köszönetet mondunk. Az egészben csak az volt a némi hiba, hogy kissé erősebben fogott a tolla, semmi más. De ne féltse elnök ur az informatorokat, ha ugyan voltak ilyenek is; legyen nyugodt, erős a meggyőződésünk, hogy ők is csak a felebaráti szeretet korlátain belül kerestek orvoslást annál is inkább, mert hiszen nem első esete volt ez a már lovagiasan megvédelmezett nagyrabcsült hölgynek. Azt írja: „a legszigorubb tárgylagossággal megejtett hivatalos vizsgálat kiderítette, hogy a vád merő rosszakaratból fel lett fújva”. A vizsgálat tárgylagosságáról nem szólnak. Csak az az érthetetlen, hogy a lapokban is tudttunkal korona-tanuként szerepelt terebesi káplán s az általa esetleg megjelölendő tanuk kihallgatva nem lettek s bár a vizsgálat a hirlapok közleményei nyomán lett megindítva, e tanuról említést tenni sem jutott eszükbe. De, ha oly ártatlannak érezte magát e köztisztvisletben álló hölgy, ugyan miért kellett a szegény tót asszonynak 40 koronát küldeni, hogy a dologról hallgasson? Lám, lám elnök ur hova lyukadtunk. Hallgassunk hát a multról, hiszen a mult bombái mind csak tüzenybombácskák.

Sed nunc venimus ad fortissimum. Az elnök ur dicsimnuszokról zengedezik. Ez ugyan nem argumentum! Mert jegyezze meg nagyrabcsült elnök ur, hogy az a bizonyos gondnoksági tag, kiről az az állítólagos dicsimnusz szólott, annyira nem szorult dicsimnuszokra, hogy az ő egész ténykedése, mit a közügyek terén éveken keresztül kifejtett, már maga egy fényes dicsimnusz s ha nem a személyeskedés szemüvegén nézi a dolgot, maga a nagytekintélyű elnök ur is dicsimnusz fog neki zengeni. De fordítsunk a dolgon. Tetszik még emlékezni arra a bizonyos legutóbbi gondnoksági ülésre, midőn minden előzetes incidens nélkül az egyik tag ur az elnök urnak erőnek erejével bizalmat óhajtott szavaztatni s egy másik tag időszertűl lennek találta a dolgot, de kijelentette, hogy ha az elnök urnak ez jól esik, ám legyen. S az elnök urnak ez jól esett és meg lett. Ugyan kérem, ki vágyik hát dicsimnuszokra?

De hagyjuk ezt! Szébb téma az elnöki felelősség, mert az elnök ur ilyenről beszél és igaza van. De ha az elnök ur az iskola ugy bel-

mint küléletét illetőleg minden tekintetben felelős, amit szívesen koncedálunk neki, de a § is kötelezi, hogy történhetett mégis, hogy egy régebbi igazgató kisded manipulációi folytán a gondnokságnak circa 600 koronát kellett pótolnia. Ha felelős, miért nem tekintett a kulisszák mögé, hogy mi fő ott, miért fizettette meg e hiányt a gondnoksággal? Az elnök ur felelős, hogy történhetett mégis, hogy négy esztendőn keresztül eszébe nem jutott a leltározás? merre van a sok hőmörő stb.

Az elnök ur felelős, hogy történhetett hát, hogy kifizettetett olyan portékát, amit az iskola soha át nem vett. Tetszik emlékezni arra a bizonyos forgatható táblára, pedig az még 1902-ben volt.

Ha az elnök ur felelős, mi történt hát az esztendő előtti büntetés pénzekkel? mert tévedni méltóztatnak abban, mintha pl. az 1903-904. évben a mulasztási kimutatások át nem lettek volna adva, mert a birtokunkban levő adatok szerint a mulasztási kimutatásokat a gondnok ur többször az év folyamán saját kezű aláírásával ellátott elismervény mellett vette át. Aztán tetszik ismerni nagyrabcsült elnök ur az „Utasítás” 33. §-át, melynél fogva az igazolatlan mulasztási büntetését a gondnokság az 1868. évi XXXVIII. t.-c. értelmében a községi előjáráságtól követelni tartozik. Ha az előjárás a bírságpénzeket be nem hajtáná, erről nyomban jelentést kell tenni a tanfelügyelőségnek. Kérdjük hódolattal, megtörtént ez? Mi következik ebből? Két alternatíva. Vagy be lettek a bírságpénzek hajtva, ez esetben valaki, mondjuk ki magyarul: lopott, mert a bírságpénzek a számadásban egyáltalában nem szerepelnek, vagy nem lettek behajtva, akkor oly köteleesség mulasztás történt, mely fegyelmit von maga után. Kérdjük hódolattal a felelős elnök urat, miként méltóztatott ez ügyben annak idején intézkedni, mert gorombaság volna feltételezni, hogy az Utasítás épen e §-ával nem méltóztatik tisztában lenni. Hja, de az elnök ur más állásponton van, mert szerinte: „a gondnok egy jöttányi kifogás nélkül igazolta magát”.

Hol hát az a nagyhangu felelősség, mikor tartozik az elnök felelősséggel, ha még az említett esetekben sem tudtuk ezt kiolvasni, mert feltételezzük, hogy ha ez esetekben felelősnek érezte volna magát, komolyabban vette volna felelősségét s nem engedte volna a dolgokat eddig fajulni.

De térjünk át a bérletre. Méltóztatik ismerni elnök ur az „Utasítás” 18. §-át, melynek értelmében „az áll. iskola minden vagyonának és jóvelmének gondos kezeléseért a gondnokság tagjai egyenként és összesen vagyonilag felelősek?” méltóztatik továbbá ismerni ugyane § ama szavait: „az áll. el. iskolai gondnokság határoz az iskolai fekvő javak bérbeadása vagy házilag leendő kezelése felett?” Ha igen, akkor ugyan melyik gondnokság hatalmazta fel az urakat, hogy a földeket bérbeadják, vagy azt hiszi elnök ur, hogy ilyen tényeknél a gondnokság plenumát a mellényzsebében hordja. Szólhatnak még ezek után „klikkrol”. Szó volt róla, hogy e néhány hold tulajdonjogilag a községé. Helyes. Egy mulasztással több, mert a vall. és közokt. miniszternek 1888-ban községi iskolai alapvagon kezelését illető utasításának 5. §-a értelmében: „az iskolai alapvagonhoz tartozó földterület előlegesen közhírre tett, az illető járási szolgabíró jelenlétében megejtendő árverés útján adatik bérbe s a bérleti szerződés a járási szolgabíró által is aláírt jegyzőkönyv kíséretében az illető közigazgatási bizottsághoz jóváhagyás végett felterjesztetik.” Ugyan kérdem elnök ur, ha ily természetűek e földek, hol fogtak egy járási szolgabírót, mert tudttunkal

községünkben a bérbeadásnál ilyen meg nem jelent. Igen ám, de van még egy dolog, hangzik pedig ekkép: „A jóváhagyott szerződések egy-egy hiteles másolata az iskolai költségvetéshez csatolandó.” (Utas. 18. §.) Ugyan látott ilyent a gondnokság? Ha nem, megint csak hibás valaki ugy-e elnök ur?! De bármint történt is a dolog, a jövőre vonatkozólag arra kérjük szeretettel, tudjon a bérbeadásról a gondnokság is, mert erre sem ön elnök ur, sem a gondnok nem illetékes.

Az elnök ur jeles gondnoka érdemekre hivatkozik, állítani merészkedvén: „Hogy mennyit tettem és fátadoztam az iskola fejlesztése körül stb.” Kérjük hódolattal az elnök urat, világosítson fel érdemeiről. Gondnoki működése óta leltározott talán, ha mindjárt egyszer is, felszerelte talán a tantermetek megfelelőbb asztalokkal, jó ajtókkal, órákkal. Talán el látta az iskolát fatartóval. Talált-e a jelenlegi igazgató csak egy tintatartót is. Ugyan hol hát a plausibilis érdemek? Méltóztatssék elnök ur egyet említeni s mi porba hullunk nagysága előtt. De pardon! Egy mégis van! Az iskolát kerítéssel látta el, de itt, az üröm, épen elnök ur mondta egy, ma is élő gondnoksági tagnak, hogy ennyit csinált, de ezt is horribilis költségen. Kérdem elnök ur, meszeltetett-e a tavalyi nagy szünidőben, pedig a tanfelügyelő ur 1904. aug. 13-án ezt határozottan elrendelte. Avagy ez is érdem? Nagyra lehet elnök ur a gondnokával. De felkérjük a nagy közönséget, ha utja erre vezet, térjen be hozzánk, tekintse meg iskolánkat s győződjék meg mindezekről iskolánk nagyobb dicsőségére. Avagy nem botránny az, hogy az áll. iskolában egy Felső-képet nem pillant meg a szem. De ez mind rendén van ugy-e elnök ur?

Füllentésről beszél az elnök ur cikkében, Engedje meg sugok valamit, de csendesesen, hogy a nagyközönség meg ne hallja. Emlékszik rá midőn 1904. okt. 2-án önmagát hazudtolta meg a gondnokság plenuma előtt, egyik javaslatát illetőleg erősen állítván, hogy ilyet nem tett, de sajnos a tanfelügyelő urtól vett saját sorainak hiteles másolata ellenkezőt mondott.

Ezek után azt mondom, ha cikkeznit óhajt, mielőtt Deák Ferenc adomáját másnak figyelmébe ajánlaná, rájga meg jóelőre önmaga.

A gondnok ural pedig rövid a dolgom. Ő megveti a „Terebesiek” cikkirót s nem veszi észre, hogy ő már előbb megvettetett a „Terebesiek”-től, midőn írja: „nem a működésem, hanem a személyem nem tetszik.” stb.

Ugyan mit mondjak még legvégül. Azt sugom meg az elnök urnak, ha e tényeket rágalomnak minősíti, méltóztatssék engem a független bírósiság elibe citálni, hadd feleljek ottan, vagy pedig szíveskedjék maga elen fegyelmit kérni, de előre is kikötjük, hogy ennek a vezetője ne legyen se a terebesi gondnokság, se zempléni ember, hanem egy objektív budapesti miniszteri tisztviselő; ha pedig beisméri valódiságát a közölteknek, mondjon „mea culpa” s a mult hibáit reperálja ki jövőben, hátha sikerül? mert ha továbbra is e csapáson akar haladni, helyesebb, ha leteszi a lantot, hiszen ugy is „más teendői” vannak. De én továbbra is maradok:

Terebesiek.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

D. B. Helyben. Teljesen elkésett dolog.
G. Helyben. Köszönettel vesszük.
Nem közölhető: Perye. (vers)
L. Kassa. Mindenesetre gondunk lesz rá, hogy ez megemlítés nélkül ne maradjon.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ehler Gyula.

Cimbalmon játszásban
 = alapos oktatást nyernek =
 = úgy kezdők mint haladók =

Werner Sárka
 okl. czimbalom tanár-művész

CZIMBALOM
 MAGÁNISKOLÁJÁBAN

Sátoralja-Ujhely, Kazinczy-utca
 (Haas Adolf-téle házban)

A beiratások folyó évi szeptember hó 1-én kezdődnek!

TANDIJ HAVONKÉNT:
 Heti 3 óra vételénél 12 kor. — 4 óra vételénél 16 kor. — 5 óránál 20 kor. — 6 óránál 24 kor.

A tanév 10 óra terjed.

Állandó bizományi raktár:
 Schunda V. József es. és kir. hangszergyáros és a pedálczimbalomok feltalálójának legjobb minőségű czimbalmaiból.

Tanonczul
 egy jó házból való keresztény fiu felvétetik Klausner Emil fűszer-, csemege- és borkereskedésében Varannó.

"SUDIN"
 azonnal megszünteti a kéz- és lábizzadást, elmulasztja a fagyási daganatot, leválasztja a tyukszemet.

Kapható:
 Malártsik György utóda fűszer- és csemege üzletében.

A párisi kiállításon aranyéremmel kitüntetve.
 Alapítattott 1886.
 Kitűnően belélt

vadászfegyverek Bízatos **revolverek** önvédelmi
 szabályozott és jól hordó szoba- és kerti fegyvereket (Flouber) jól és olcsón szállít.

FÖLDES L. puskaüzem
 Budapest, IV., Muzum-körút 3.
 Régi fegyverek újakkal kicserélhetők. — Javítások olcsón. — Árjegyzék ingyen.

61/905. eln. sz. Sátoraljujhely r. t. város polgármesterétől.

Pályázat.

Sátoraljujhely r. t. városnál 800 korona évi fizetés és természetbeni lakással díjazott kertészi állás megüresedvén, ez állásra pályázatot hirdetek.

Felhivom pályázókat, elméleti és gyakorlati képzettségüket s előéletüket feltüntető okmányokkal felszerelt kérvényüket f. évi szeptember hó 10-éig hivatalomhoz nyújtsák be.

A kinevezendő kertész 400 koronát köteles óvadékolatenni a város pénztárába.

Sátoraljujhely, 1905. évi augusztus hó 8-án.

Dr. Bánóczy Kálmán,
 h polgármester.

A vegyileg megvizsgált, amellott hatóságilag az arzobőrre ártalmatlannak talált

Szörvesztő

eltávolítja hölgyeknél az oly csunya, kellemetlen araszórt gyökereket, anélkül, hogy az arzobőrnek legkevésbé is ártana és az arcnak megadja az üdőséget, finomságot és simaságot. Ár 7 korona.

Vidéki megrendeléseket diskréten utóvét mellett eszközöl

Schmidek I. Budapest, VII., Nyár-utca 18.

Liniment. Capsici comp.
 Richter-féle Horgony-Fain-Expeller.

Ezen elismert kitűnő és fájdalomcsillapító bedörzsölésű használt házi- és kórházi-szállásnál, — a mely minden gyógyszertárban kapható, — mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” vedjegyre.

Hazai új gyógyforrás!
 Vay Gábor gróf tulajdonát képező
MÁRIAVÖLGYI FÜRDŐ

(Szatmármegye) elismert kitűnőségű forrásain (Mária, Mártha, Gábor) kívül egy újjal „KURUCZ” gazdagodott. Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár ur, ezen ásványvizeket sikerrel használja s a leghatékonyabb összetételű alkalikus sós-források közé sorolja. Kitűnő hatásnak tartja idült gyomor- és májbajok egész sora ellen, de melegen ajánlja ezen ásványviztermékeket és a fürdő használatát gyomornedv elválasztás szabályozására, emésztési folyamat élesztésére, köszvény, mindennemű hurutbántalmak ellen stb. — Vasúti állomás Szinér-Váralja. — A fürdőre vonatkozólag az urad. intézőség (Gáborszállás) u. p. Vámfalu, ad felvilágosítást. — Az ásványviz megrendelhető:
 a Kútkézelőségnél, Máriavölgy,
 p. Vámfalu (Szatmár m.)

Főraktár Sátoraljujhelyben: HAZAI H. bel- és külföldi ásványviz kereskedésében (Rákóczi-utca).

GŐZSÉPŐ KÉSZLETEK
 KEDVEZŐ FÉLTÉTELEK MELLETT
 ÖSSZE ÜZLETEN IS KAPOTTATNÁK

AGRARIA

STAB. OSZTR. MAGYAR ÁLLAMVASUT-TÁRSASÁG RESZKÖZÜ MEZŐGAZDASÁGI GÉPGYÁRÁBAN VEZÉRÜGYNÖKSÉGE.

NICHOLSON GÉPGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG GAZDASÁGI GÉPOSZTÁLYÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE.

AZ „AGRARIA”
 HAZÁNKBAN AZ EGYEDÜLI IPARTERJESZTŐ VÁLLALAT,
 MELY KIZÁRÓLAG MAGYAR GYÁRTMÁNYOKAT HOZ
 „FONTOS” FORGALOMBA.

AVESZPRÉM VÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET KIÁLLÍTÁSÁN BEMUTATOTT NYILVÁNOS SZÁNTÁSÉRT NAGY ARANY ÉREMMELETT ÉS DISZOKLEVÉLLEL KITÜNTETVE.

ÁRANY ÉREMMELETT KITÜNTETVE MINDEN TALAJHOZ MEGFELELŐ VETÉSI UTASÍTÁS = JUTÁNYOS ÁRAK =

ÁRJEJYZÉKÜNK MINDEN GAZDÁNAK FONTOS TANÁCSADÓ ÉS KIVÁRTATRA DUMENTESEAN KÜLDETIK!

SÜRGÖNY VAGY LEVÉLCZÍM: „AGRARIA”
 BUDAPEST.

1902. orsz. gazd. kiállítás, Pozsony: 1-ső díj, aranyérem.

1901. temesvári kiállítás, 1. díj, díszoklevél.

1902. borászati kiállítás, Eger: 1. díj, díszoklevél és aranyérem.

Árjegyzék ingyen.

BORSAJTÓK

Legújabb rendszerű könyökszerkezetű „Kossuth”, „Kincsem”, „Hegyalja”, „Mabille” és „Aczelorsós” a magyar bortermelők legkedveltebb borsajtóit.

Legújabb rendszerű Rákóczi kettős kosaru sajtók nagyüzemű préseléshez.

FŐELŐNYE:
 A must sehol sem érintkezik vasrészekkel! Egyszerű kezelés! Óriási erő kifejtés! A törköly egy darabban és könnyen kivehető! Egy ember által könnyen kezelhető!

Szállítózúzó és bogyzók!
 „Villám” legújabb centrífugális bogyzó és zuzógépek.

SZILÁGYI és DISKANT GÉPGYÁRA,
 MISKOLCZON.

Cimbalom

Schunda-féle, pedálos, kettős hangszekrényvel eladó.
 Cim a kiadóhivatalban.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását — bérbeadását, avagy bérbevételeit a legelőnyösebb feltételek mellett s a leg-
 rövidebb idő alatt közvetitem.

Jóhirnevű vendéglőmben
 kitűnő asztali bor 34 krtól 40 krig, továbbá valódi hegyaljai számorodni 1 frt 20 krtól 1 frt 60 krig kapható.

Weinberger Manó,
 Saujhely, Korona-u.